

2023. április 21., péntek – Jn 6,1-15

„Jézus ekkor kezébe vette a kenyeret, hálát adott, és kiosztotta a letelepedett embereknek...”

Az evangéliumnak ebben a részében nem a szóbeli tanításon van a hangsúly, és nem személyes a történet. Jézust sokaság követi, és az emberek várják tőle a további csodákat, kapni akarnak egészséget, rómaiaktól való szabadulást... A korabeli emberek nyitottak voltak a csodákra, mivel sok jelenségnek nem ismerték az eredetét. Ma mindennek az okát kutatjuk, racionalizáljuk a körülöttünk és bennünk zajló történéseket. Jézus célja a csodával nem az ámulatba ejtés, az öncélú bűvészkedés, hanem valamely emberi szükséglet kielégítése.

Jézus nem küldi haza az embereket, felismeri a szükségletet – éhesek az emberek –, és Fülöpöt kérdezi a megoldásról. A tanítvány a realitást képviseli a történetben. Valóban, ennyi – 5000 férfi és a velük levő nők és gyerekek – embert fizikailag és anyagilag is hatalmas feladat élelemhez juttatni. A sokaságból egy fiúnál van „nagyobb” mennyiségű étel. Jézus hálát ad érte, megáldja és kiosztja az emberek között. A hála Jézus bensőséges kapcsolatát mutatja az Atyával. A hála érzése, megfogalmazása számunkra is meghatározó az életünkben. Annak elismerése, hogy van valaki nálunk több, akinek a gondoskodását felismerjük és elismerjük. A hála tudatosítása gyógyír nagyon sok lelki bajunkra, mivel magunkról Istenre irányítja a figyelmünket.

A megmaradt étel mennyisége nagyobb, mint amennyi kezdetben volt. Jézusnak köszönhetően a kevésből sok lesz, mindenkinek jut elég enivaló.

János evangéliumából hiányzik a másik három evangéliumban leírt, apostoloknak szóló jézusi felszólítás: „Ti adjatok nekik enni.” Ismerjük és várjuk ezt a felszólítást, amely az isteni működés részeseivé tesz minket. Felelősséggel tartozunk a ránk bízottak iránt.

Jézus azért jött, hogy a lélek „éhségén” enyhítsen, az erre való vágyakozás is vezeti az embereket hozzá. Tanítása eltér a korábban megszokottól, új isten- és emberképről beszél. A kenyérszaporításban a test és a lélek számára is ad táplálékot. A történetben a Mester enni ad és szolgál. Jézus egy fizikai síkon jelentkező problémát old meg, és emeli ezt magasabb szintre. A leírtak megmutatják Jézus gondoskodó, figyelmes szeretetét, amely túlradó – amit a maradék mennyisége is bizonyít. Az emberek prófétának, sőt, messiásnak tartják. Jézus nem akarja, hogy királlyá tegyék, ezért elhagyja a tömeget, és egyedül a hegyre vonul.

Az evangélista a történet elején és végén is leírja, hogy Jézus az apostolokkal, illetve egyedül visszavonul. Az elmélyült istenkapcsolat Jézus és az őt követők számára is elengedhetetlen az Isten ügyében való cselekvéshez. A cselekvés előtt és után is szükség van a lelki töltődésre.

Nem tudhatjuk, hogy itt valójában mi történt. Lehet, hogy objektív, fizikai értelemben történt isteni csoda. De az is lehet, hogy a sokaság lelkében következett be csodálatos átalakulás. Akkoriban az élelem kiemelten fontos része volt a hétköznapoknak. Nehezen képzelhető el, hogy a korabeli, két lábbal a földön járó egyszerű emberek enivaló nélkül vágtak volna neki az útnak. A fiú felajánlotta a nála levő kenyeret és halakat. Ez és Jézus tanítása megérintette az embereket, és arra készítette őket, hogy ők is vegyék elő a „szűkösebb időkre félretett”, náluk levő ételt, és ők is vegyenek részt az osztozásban. Ha így volt, ez sem kisebb csoda, mint a kenyér és hal megszaporítása.

Segíts Istenem, hogy felismerjük a szükségletet, és megfelelően reagáljunk rá.

Miklós Kinga, Székesfehérvár